

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8634

гр. София, 03.11.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 03.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **9089** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба от д-р Х. В. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Федерална Република Германия, с българска карта за продължително пребиваване №[ЕИК], и с адрес в [населено място], чрез адв. Т. И. от САК, с адрес за пребиваване [населено място], срещу Разпореждане от 25.08.2012г. във връзка с преписка с рег. № 433р-31770/2020г. , издадено от Я. Ц. Е., оперативен работник при 05 Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи.

В съдебно заседание от 31.10.2022г. на основание, че представя нови доказателства - в превод от Прокуратурата в Л., Италия, адв. И. направи искане за спиране на изпълнението на оспорения по делото административен акт, на основание нови факти и обстоятелства и по съображение, че с предаването на автомобила на полицейските органи, поради условия за съхраняването му само на открито, същият ще загуби своята стойност, тоест ще бъде повреден.

Оспореното по делото Разпореждане от 25.08.2012г. във връзка с преписка с рег. № 433р-31770/2020г. , е издадено на правно основание чл.64, ал.1 ЗМВР.

Съгласно чл.64, ал.1 ЗМВР, полицейските органи могат да издават писмени разпореждания до граждани, когато „това е необходимо за изпълнение на възложените им функции“. Според ал. 4 от същата разпоредба, разпорежданията на полицейския орган „са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение, или застрашават живота или здравето му“.

Съгласно чл. 64, ал. 5, т.4 ЗМВР, разпореждането, издадено в писмена форма, съдържа определени реквизити, сред които „4. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението“. Разпорежданията, издадени в писмена форма, се връчват срещу подпис на лицето,

което им е адресат и подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс - чл. 64, ал. 6 и 7 ЗМВР.

Прегледът на нормативната уредба, сочи, че разпорежданията по чл. 64, ал. 1 ЗМВР се издават от полицейските органи в изпълнение на общо възложените им функции и задачи по чл. 6, ал. 1 ЗМВР, в т.ч. и тези по чл. 84 ЗМВР. По своето правно естество, разпореждането има властнически характер - с разпоредителната част на полицейското разпореждане се създават правата или задълженията на адресатите и се определят начинът и срокът за изпълнението му, съгласно чл. 64, ал. 5, т.4 ЗМВР. Неизпълнението на разпореждането е скрепено със санкция по чл. 257, ал. 1 и 2 ЗМВР.

Законодателят обаче не е предвидил предварително изпълнение на разпореждането по чл.64, ал.1 ЗМВР. Видно от оспореното по делото разпореждане, е допуснато предварителното му изпълнение на основание чл.60, ал.1 АПК, но с Определение № 6729/09.09.2020г., постановено по адм.д. 8815 по описа за 2020г., това разпореждане е отменено.

Следователно, процесното разпореждане по силата на общото правило, ще подлежи на изпълнение след влизането му в сила, по силата на общото правило по чл. 90, ал.1 АПК. Тази разпоредба е озаглавена "Забрана за изпълнение на акта",и според нея, актовете не се изпълняват преди сроковете за оспорването им, а при жалба или протест - до решаването на спора от съответния орган. Предвидените изключения от това правило във втората алинея, предполагат искане на всички заинтересовани за предварително изпълнение на акта; и по т.2 "със закон или с разпореждане по чл. 60 е допуснато предварително изпълнение на акта."

В случая възможното изключение от забраната за предварително изпълнение на процесното разпореждане, е предвиденото по чл. 90, ал.2, т.2 АПК - с разпореждането по чл.60 АПК, и което в случая е отменено.

От всичко изложено следва, че по отношение на процесното разпореждане е приложимо правилото по чл.90, ал.1 АПК, разпореждането не съставлява акт, който може да бъде изпълнен преди приключването на съдебното производство, оспорването на процесното разпореждане спира изпълнението му, съгласно чл.166, ал.1 АПК.

Изводът, който се налага е, че разпореждането не е акт, който подлежи на предварително изпълнение, дори когато искането за спиране на изпълнението му няма предмет и е лишено от правен интерес.

За пълнота следва да се отбележи, че в хода на производството също е разгледано искане от страна на жалбоподателя за спиране на съдебното производство поради висящност на производството в Прокуратурата в [населено място], Италия и на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК, която предвижда, че съдебното производство по делото се спира, когато когато: "4. когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора;". Посоченото основание не може да се свърже с образувано производство в прокуратура, доколкото нормата изрично предвижда висящност пред ъд на друг правен пор, който е обуславящ/преюдициален за делото, което се иска да бъде спряно, която теза е поддържана в становище от ответника.

Всичко изложено обуславя извод, че жалбоподателят няма правен интерес да иска спиране на изпълнението на разпореждането, тъй като същото не подлежи на предварително изпълнение, поради което съдът следва да го остави без разглеждане.

Следва да се отбележи, че в рамките на съдебния процес, жалбата спира изпълнението само докато оспорването е висящо.

Предвид изложеното и по арг. 159, т.4 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на адв. И., като процесулане представител на жалбоподателя д-р Х. В. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Федерална Република Германия, за спиране на изпълнението на Разпореждане от 25.08.2012г. във връзка с преписка с рег. № 433р-31770/2020г. , издадено от Я. Ц. Е., оперативен работник при 05 Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7- дневен срок от съобщаването му.

Съдия: